

РЕШЕНИЕ

№ 5844

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7373** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР – Отдел „Пътна полиция“, депозирана чрез пълномощника юрисконсулт П. против Решение от 07.01.2021 г., постановено по АН дело №3697/2020 г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №19-4332-027189/27.12.2019 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Със същото на Б. Л. Г. е било наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснато нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен съд София-град, XII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и срещу акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: С постановление от 09.12.2019 г. на прокурор на СРП, на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, е постановен отказ за образуване на досъдебно производство по пр. пр. № 48356/2019 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 345, ал. 2 във вр. с ал. 1 НК. Разпоредено е препис от постановлението на прокурора, в едно с материалите по делото, да се изпратят на ОПП – СДВР, с оглед извършването на преценка за осъществено административно нарушение на ЗДвП.

СРС е установил, че на 12.09.2019 г. около 10:14 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Б. Л. Г. е управлявал товарен автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка от органите на МВР било установено, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 956 от 12.09.2019 г. Същият е връчен лично на ответника, подписан без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд приел, че процесното наказателно постановление не отговаря на изискванията на чл. 57 ал.1 т.5 от ЗАНН, а именно че вмененото на лицето нарушение е непълно и не може да изведе обоснован извод за осъществен от Г. както от обективна, така и от субективна страна, състав на административното нарушение.

Решението е неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 140 от ЗДвП - „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. В разпоредбата на чл.143 ал.15 от ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

В случая твърдяната липса на знание на касатора за служебното прекратяване на регистрацията на МПС е неоснователно, тъй като всеки водач на МПС е длъжен да осигури съответствието на управляваното от него превозно средство с изискванията на закона. Освен това тези, които управляват автомобили по пътищата, отворени за обществено ползване, следва да имат повишено внимание и да изпълняват стриктно задълженията си като водачи, предвид, че с поведението си биха могли да причинят увреждане на здравето и да застрашат живота на останалите участници в движението. За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в

подобни случаи. Като лице, ползващо определено моторно превозно средство, касаторът е бил длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано. Наказанието „глоба“ в размер на 300 лв. (малко над минимума) е в рамките на закона, а с оглед конкретната степен на обществена опасност се явява справедливо.

Във връзка с направените разсъждения, въззивното съдебно решение се отменя, а наказателното постановление се потвърждава.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20004886 от 07.01.2021 г., постановено по нахд № 3697/2020 г. на СРС –НО, 4-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) №19-4332-027189/27.12.2019 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на Б. Л. Г. е наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Б. Л. Г. от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.